

ת"פ 54140/11-13 - מדינת ישראל נגד אבנر קופל, ראובן עופרי, רב אור סוכנות לביטוח (1998) בע"מ, בר-אור סוכנות לביטוח (1993) בע"מ

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 13-11-54140 מדינת ישראל נ' קופל ואח'

לפני כבוד השופטת לימור מרגולין-יחידי
המואשימה מדינת ישראל
עו"י ב"כ עו"ד צבירן - לצטר

נגד	הנאשמים
1. אבנר קופל עו"י ב"כ עו"ד מיכה פטמן	1. אבנר קופל עו"י ב"כ עו"ד מיכה פטמן
2. ראובן עופרי עו"י ב"כ עו"ד יצחק יונגר	2. ראובן עופרי עו"י ב"כ עו"ד יצחק יונגר
3. רב אור סוכנות לביטוח (1998) בע"מ 4. בר-אור סוכנות לביטוח (1993) בע"מ	3. רב אור סוכנות לביטוח (1998) בע"מ 4. בר-אור סוכנות לביטוח (1993) בע"מ

גזר דין

פתח דבר

כתב האישום המקורי הוגש נגד שמונה נאשמים: נאשמים 1 - 4, קופל, עופרי, רב אור ובר אור, שכנו יוכנו בגזר הדין ביחד הסוכנים, ונאשמים 5 - 8, שכנו יוכנו ביחד נאשמי הפניקס.

בשלב פרשת ההגנה, לאחר ששמעו ראיות נאשמים 1 - 4 והחלה להשמע עדות נאשם 5, הוצג הסדר טיעון בין המואשימה לבין נאשמי הפניקס, שכלל תיקון מושמעות של כתב האישום בהקשרם של נאשמי הפניקס והסכנות עונשיות מלאות. ההליכים בקשר לקבוצת נאשמי הפניקס הסתיימו, כמפורט בגזר הדין שנייתן ביום 19.7.17.

לאחר מכן לא נשמעו ראיות נוספות מטעם הסוכנים ותמה שמיעת הראיות.

בשלב מתקדם זה הtenthal הליך גישור אינטנסיבי ואפקטיבי בפני כב' השופטת אמיר, וזאת במקביל לקביעת מועדים לסתוקמים, ולבסוף התגבש הסדר טיעון עם נאשמים 2 - 4, עופרי ובר אור, שכלל תיקון של כתב האישום מבחינת שניי בהוראות החקוק, והסכנות עונשיות לפיהן המואשימה תטען למתחם ענישה ותגביל את עצמה לעונש של 21 חודשים והנאשמים יהיו חופשיים בטיעוניהם. לעניין הקנס הוסכם על רף תחthon ועלין בין 100,000 - 300,000 ₪. שבועות

סיפורים מאוחר יותר, ערבית המועד להגשת סיכומי המאשימה, התגבשו הסכומות במסגרת הליך הגישור גם עם נאים 1 ו- 3, קופל ורב אור, במסגרת הודה והורשעו בכתב האישום ללא שינוי ניסוח. הצדדים לא גיבשו הסכומות לעונש.

הערות מבוא

טרםADR שעובדות הפרשה, ביקש להעיר שתי הערות:

ראשית, בנסיבות העובדות על סמכתה ניתן גזר הדין, נושא ששב ועלה על ידי הצדדים במהלך טיעוניהם לעונש. כפי שכבר צוין בפתח, כל הראות הנוגעות לסוכנים וכל ראות התביעה בעניין נאשמי הפניקס נשמעו במהלך שירות ישיבות הוכחות. עם זאת, נוכח הodium של הנאים בכתב לא נדרש ליתן הכרעת דין מפורטת, ולא נדרש לקבוע כל ממצאים ביחס לראות שנשמעו. במצב דברים זה, המסדר הדינית לצורך גזר דין היא כתוב האישום והעובדות המפורטות בו, ולא הראות שנאספו במהלך הליך הוכחות, וזאת אף בהתאם להוראת סעיף 40(ד) לחוק העונשין.
בהקשר זה אני מפנה לדברי ביהם"ש בע"פ 677/14 **דנקר נ' מדינת ישראל**:

"**אשוב ואטעים:מן הרاوي שבית המשפט הגוזר את עונשו של נאשם שהודה בכתב אישום לצורך הסדר טיעון, לא יעשה שימוש בפרטים ועובדות שאינם נכללים במפורש בכתב האישום... רוצה לומר: להסדר טיעון משקל ומעמד משלו. כתוב האישום המתוקן הוא כלל ראשית ואחרית לגזר דין.**"

שנייה, לעניין נוסחו של כתוב האישום, בפני ביהם"ש קיימים שלושה כתבי אישום: כתוב האישום המקורי, כתוב אישום מתוקן בעניין נאשמי הפניקס, וכותב אישום מתוקן בעניין עופרי ובר אור. כתוב האישום המתוקן בעניין נאשמי הפניקס, זהה מבחינות העובדות הנוגעות לסוכנים לכתב האישום המקורי, וכן זהה לעובדות בכתב האישום המתוקן בעניין עופרי ובר אור, ושונה רק ביחס לנאשמי הפניקס, הצדדים נסמכו עליו בטיעוניהם ולאחר בדרכם.

תמצית העובדות והמעשים בהם הורשעו הסוכנים

בבסיס כתוב האישום עומדת השותפות העסקית ארוכת השנים בין קופל ועופרי, בין פעילותם כסוכני ביטוח מול הפניקס, ובין במיזמים אחרים. כתוב האישום מתאר את התקשרות הסוכנים עם הפניקס כمبرחת בקשר לביטוחים קולקטיביים שישיפקו הסוכנים לגופים גדולים. עבור פעילותם היו הסוכנים זכאים לעמלות מהפניקס ב מיליון שקלים.

האירועים והמעשים הפליליים המתוארים בכתב האישום הם תולדת הסכם פעולה בין הפניקס שנחתם בספטמבר 2005. הסכם העמלות קבע את הסכומים שמשלמת ותשלם הפניקס לסוכנים, לרבות בתקופות הרלבנטיות לכתב האישום בשנים 2007 - 2009, וכן קבע את מגנון התשלום, לרבות בדרך של קיזוז בין סכומים שהועמדו כהלוואות לסוכנים לבין עמלות עתיות.

לאורך שנות ההתקשרות בין הפניקס לסוכנים ובעת חתימת הסכם העמלות היו לסוכנים אישורי פטור מניכוי מס המקורי. הסכם העמלות הינה שגם בעתיד יהיה לסוכנים אישורי פטור מניכוי מס המקורי פטור מעמלות שיהיו

הסוכנים זכאים לו במועד עתידי, תוכל הפניקס להעבירו במלואו לידיים ללא חובת ניכוי מס במקור. בהתחשב בכך שניינו לסוכנים הלוואות מהפניקס, שתאמו מבחינת סכומיה ומועדיהן את תשלומי העמלות העתידיות, הרוי שבמציאות של פטור מניכוי מס במקור לסוכנים, היו הלוואות צפויות להפרע במלואן מתשלומי העמלות וקיזוז מול הלוואות, כשההעברות הכספיות הייחדות שהיו מתוכננות בקשר לאותן عملות עתידיות נגעו למרכיב המע"מ בחשבוניות המס העתידיות שיוציאו הסוכנים. בנוסף, ניתנו לסוכנים שיקים לתאריך פרעון עתידי שהוחזקו בנאמנות, ואף זאת מתוך הנחה שהפניקס לא תדרש לנכות מס במקור בהגיע ממועד התשלום.

ההנחה הייתה בסיס להסכם העמלות התבגרו למציאות richtigות.

לרבות או רצטברו לאורך השנים חובות מס לרשות המיסים, והחליטו לנוקוט בהליך גביה כנגדה. בעקבות זאת, הוטל על ידי רשות המיסים עיקול בפניקס בשלבי דצמבר 2005 על כספים לזכות רב או, שה Kapoor יתרה בסך 365,450 ₪ בכרטיס הנח"ש של רב או, סכום שאילמלא העיקול היה מועבר לרבות או. בנוסף, בוטל בחודש מרץ 2006 הפטור מניכוי מס במקור של רב או, אך שקמה חובה לנכות מס במקור בשיעור של 40% מכל תשלום לרבות או. למען שלמות התמונה ניתן לציין שנדון זה עדכן במחשב הפליקס באחור של שנה, בחודש מרץ 2007.

קופל ועופרי ידעו על העיקול ועל ביטול הפטור מניכוי מס במקור לרבות או.

בחודש Mai 2006, לאחר שרשות המיסים ביטלה את הפטור מניכוי מס במקור לרבות או, אך שrank לבור או נותר פטור מניכוי מס במקור, נשלחה לפניקס המחאת זכות של זכויות וחובותיה של רב או לבור או. הפליקס לא ביצעה כל פעולה בהתאם להמחאת זכות זו.

בהתאם למפורט בכתב האישום פועלו הסוכנים בכל אחת מהשנתיים 2007 - 2009 בזיד בכוונה להתחמק ממס, בשלושה נושאים:

הנושא הראשון, פעולות מרמה שביצעו הסוכנים במטרה למנוע ניכוי מס במקור לרבות או בסך של כ - 5.8 מיליון ₪ בשנת 2007.

הסוכנים נדרשו בין לבין עצם ליצור בו לא יוכה לרבות או מס במקור מהעמלוות. בעקבות שיחות עם הסוכנים, בישיבה שהתקיימה ביום 20.12.07 בפניקס בנוכחות קופל, ובעופרי, הוחלט על ביצוע תיקונים בכרטיסי הנהלת החשבונות של רב או ובור או לשנת 2007 שעדיין לא נסגרו, ורישום כל הכספיים בכרטיס בר או, אשר לה יש פטור מניכוי מס במקור, בכפוף לקבלת אישור בכתב ביחס להעברת הזכויות מרבות או לבור או. זאת, גם שהכספיים הועברו מראש בחלוקת שווים לרבות או ובור או. קופל ועופרי ערכו מסמכי המחאת זכויות, ועופרי צירף מכתב אישור בדבר מודעותם להגדלת הנסיבות לביקשת הפליקס. הסוכנים ידעו כי המחאת זכויות בדודה ותכליתה התchmodחות מניכוי מס במקור, שכן רב או קיבל את הכספיים ולא העבירה אותם לבור או. המסמכים הועברו לפניקס, ובוצע תיקון רישומי בדרך של זיכוי בכתביס בר או של הכספיים שהועברו שנים קודם לכן על פי הסכם העמלות לרבות או, לה לא היה פטור

מנכוי מס במקור. בר או רשות הוצאה לפניהם חשבונית על מלא סכום העבודות, גם שבפועל שולמה לה בעבר מחלוקת בלבד. רב או רשות הוצאה לבור או רשות חשבונית על מחלוקת הסכם. בר או רשות לא ניכתה מס במקור בגין החשבונית הסכום בלבד. מרופת שלרב או רשות פטור מנכוי מס במקור.

הנושא השני, פעולות מרמה שביצעו הסוכנים שתכליתן ביטול של תשלום שהועבר בתחילת שנת 2009 לרבות או לפחות חלקו, כדי לאפשר ביטול של העברת מס במקור בסכום הנושא למיליאן מהפניקס לרשומות המיסים באותו עיתוי, סכום שהפניקס דרש מהסוכנים להחזיר לידי.

בינואר 2009 נפרע שיק לטובת רב אוור שנסמר לה בעיתו בהתאם להסכם העבודות. היה שלא היה הרבה אוור אישור על פטור מנכוי מס במקור, העבירה הפניקס למס הכנסה סכום המתקרב למיליאן ל בגין ניכוי מס במקור. הפניקס פנתה ל██וכנים בכתב, והם נדרשו לשאת בתשלום המשם או להמציא אישור על פטור מנכוי מס במקור ביחס לרוב אוור. במסגרת דיןין בין נאשמי הפניקס או מי מהם לבין קופל, סוכם כי הפניקס תעמיד לקופל הלואאה אישית, באמצעותה יחזיר קופל לפניקס את הסכום שקיבלה רב אוור בשיק, והפניקס תוכל להפחית את סכומי המשם שעליה להעביר לרשות המיסים ניכוי מס במקור. לאחר מכן, בהתאם לՏיקום יועבר אותו תשלום לביר אוור, אשר לה פטור מנכוי מס במקור. ביום 30.6.09 ניתנה לקופל הלואאה אישית מתוכה החזר לפניקס את הסכום שקיבלה רב אוור. בסמוך לאחר מכן תוקנו הרישומים בכרטסת רב אוור בפניקס, והופחתו סכומי המשם במקור שהועברו לרשות המיסים. הפניקס העבירה את אותו סכום לביר אוור בצירוף הפרשי הצמדה וריבית. בר אוור העבירה את הסכום במלואו לקופל באמצעות חברה אחרת שבבעלתו, ק. מאי, שלא היה פטור מנכוי מס במקור.

הנושא השלישי, פעולות מרמה שביצעו הסוכנים בשנת 2009, שתכליתן שחרור הסכם המעוקל על ידי רשות המיסים. לkidom פעולות אלה ביצע קופל לבדו מעשי זיו ווהשתמש במסמכים המזוייפים לשם קבלה במרמה של הסכם המעוקל.

במחוקפה שבריו יונאך ליום 2009 מתקיימו דיבורים בקשר זו בין צפוף לנושמי הפרסום או מי מכם.

בגישה שנערכה ביום 09.6.17 בנווכחות נאשמי הפניקס או מי מהם, לאחר שנאמר לקופל כי לא ניתן לשחרר את הכספי המעויקל לביר אוור, הייתה שהמחאת הזכות שבידי הפניקס מאוחרת לעיקול, טען קופל כי מסמך המוחאת הזכות מוקדם לעיקול והוא יdag להעבירותו. בעקבות זאת ציף קופל המוחאת זכות מיום 05.9.29, לרבות צוף חתימת "נתתקבל" של היועהמ"ש של הפניקס, וכן מכתב CISIO לפיו המוחאת זכות נשלחה כביבול למשרד עזה"ד. קופל הציג את המוחאת זכות המזוזיפת לפניקס, וקיבל במרמה את שחרור הסכם המעויקל שהועבר לביר אוור. בר אוור העבירה את הסכם במילואו לקופל באמצעות חברה אחרת שבבעלותו, ק. Mai, שלא היה פטור מניכוי מס במקור.

העבירות בהן הורשעו הסוכנים או מי מהם

הסוכנים הורשו בעבורות על פקודת מס הכנסת [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 (להלן: "פקודת מס"ה"), כדלקמן:

א. מרימה עורמה ותחבולה במטרה להתחמק ממס, עבירות על סעיף 220(5) לפקודת מס"ה.

בנוספּ, קופל ורב אור הורשו בעבירות על פקודת מס"ה, כדלקמן:

- א. הכנת רשומות כזבות במטרה להתחמק ממס, עבירות על סעיף 220(4) לפקודת מס"ה.
- ב. הצגת מסמך כזוב למשלים הכנסה לצורך מניעת ניכוי מס במקור בקשר להמחאת הזכות הבדודה מ- 2007, עבירות על סעיף 220(6) לפקודת מס"ה.

בנוספּ, קופל הורשע בעבירות על חוק העונשין, תש"ל"ז - 1977 (להלן: חוק העונשין), כדלקמן:

- א. זוף מסמך בנסיבות חמימות על מנת לקבל באמצעותו דבר במרמה, עבירה על סעיף 418 לחוק העונשין.
- ב. קבלת דבר במרמה בנסיבות חמימות, עבירה על סעיף 415 לחוק העונשין.

ראיות ההגנה לעונש

בהקשרו של קופל העידה שורה ארוכה של עדי אופי, אשר עמדו על פעילותם הציבורית על התנדבות בתחום הספורט ובכלל והaira את דמותו החיוונית והתרוממת.

הגבי רונית תירוש אשר הכירה את קופל במסגרת תפקידו כיו"ר מנהלת הcadorsel בתקופה בה כיהנה כמנכ"לית משרד החינוך התרבות והספורט, עמדה על תרומתו לפיתוח וקידום ענף הcadorsel בארץ, במסירות רבה ותוך גיוס משאים רבים מקורות חיצוניים. ראש עיריית רמלה מר יואל לביא תיאר את תרומתו בתנדבות לעיר רמלה בכל תחומי הספורט, ויצירת מערכת של פעילות ספורטיבית המשמשת ככלי עזר חינוכי וכמסגרת לילדים העיר ובם בני נוער בסיכון. י"ר איגוד נכי ישראל מר שלמה אלנקווה עמד על תרומתו הרבה של קופל לקידום ספורט הנכים בישראל ועל הסיעוק הקבוע שהעניק לנזקקים במסגרת פעילות ארגון נכי ישראל. עו"ד ליאור שחטר עמד על פועלו של קופל ששימש כיו"ר מרכז בית"ר, כשקיים אינטגרציה בענף הספורט. מר משה ינקרץ, ספר על פעולותיו לשילוב נערים ונערות מהങזרה הערבית וילדים שוהים זרים בענף הcadorsel בישראל. מר אריה רוזנצוויג עמד על תרומתו לוועד האולימפי וליצוג ישראל בחו"ל והצעתה להישגים משמעותיים. מר יעקב גלוברמן תיאר את תרומת קופל למשפחות נזקקות ואוכלוסיות מוחלשות, בין אם ביצירת מסגרות ספורטיביות לילדים ובין אם בתרומת ציוד.

בתו של הגבי Mai Kopel שwon תיארה את מידותיו הטובות של אביה ואת תרומתו הרבה לחברה. היא צינה כי אביה משלם מחיר אישי כבד, והביעה חשש כי שליחתו לריצוי עונש מסר תשבור את נפשו ותפגע בבריאותו. בנו של קופל, מר אור קופל, תיאר את הקשר המשפטי ההדוק ואת מידת המחויבות הגבוהה של אביו למשפחה, ותיאר כי אביו חינר אותו לערכים של יושר, הגינות ועזרה לזולת. על מידותיו הטובות של קופל עמד גם חבר ילדות מר אמנון אלפר.

לצד העדויות הוצגו לביהם"ש גם מכתבי הוקרה והערכתה בהקשרו של קופל.

בעניין של עופרי הוגש מכתב הוקפה והערכה.

טייעוני הצדדים

בהתייחס לטיעוני הצדדים, אין נדרשת לטענות שהתבססו על ראיות שנשמעו בתיק והפרשנות שנטנו להן מי מהצדדים, וכי צוין בהערות המבוא, גזר הדין מבוסס על כתוב האישום ואינו חורג ממנו.

ב"כ המאשימה עמדה על הערכים המוגנים בהם פגעו הסוכנים במשיהם, וטענה כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא גבוהה. לטענתה, מדובר במסכת חריגה בחומרתה של מעשי מרמה מתוכנים, מתוכנים, שהיא קושי בגלויים שכן הם הosoו בתוך הפעולות העסקיית הלגיטימית, כקופה ועופרי, שהם בעלי אינטראסים משותפים עסקים אישיים, פועלו ייחדי במטרה לסקל את גביית המס ולמנוע מרשותו המס כספים המיועדים לקופה הציבורית. לדבריה, קופל נמנע באופן שיטתי מתשולם המס בגין הרבה או, ועשה כל שביכולתו במטרה לסקל את גביית המס בהקשרו, והוא שהגה באופן שיטתי את הפעולות המרמתית, ורתם אליו את עופרי, אשר מצידו התמסר למשעי המרמה באופן מוחלט והוא בסופו והוביל את גורם מרכזי בהוצאה המרמה אל הפועל. ב"כ המאשימה עמדה על משך הזמן במהלך הפעולות וצינה של דבר גורם מרכזי בהוצאה המרמה אל הפועל. ב"כ המאשימה צינה במשפטה מההיקפים הכספיים. בשל מרכיבי החומרה ביקשה ב"כ המאשימה ללמידה על מדיניות הענישה מתקיים שימושם דומים לשיטתה מבחינות בין חומרתם, הגם שהעבירות שונות, בהם נגזרו עונשי מאסר ממושכים. ב"כ המאשימה צינה כי לאור האבחנות בין הנאים, יש מקום למתחמים שונים באופן מהותי. בעניינו של קופל עטרה המאשימה למתחם ענישה הנע בין 4.5 ל- 6 שנות מאסר בפועל. בגין העבירות שונאות, ניתן לעופרי עונש של 18 עד 30 חודשים מאסר בפועל. אשר למתחם הקנס, ניתן שיש להטיל קנס מכבד ההולם את חומרת מעשי העבירה שיעקר את כדאיות ביצועם. בעניינו של קופל הוצע מתחם קנס בטווח שבין 300,000 ל- 500,000 ל. בעניינו של עופרי הגבילה את עצמה המאשימה במסגרת הסדר הטיעון לסכום של 300,000 ל. זהה הקנס לו עטרה. כן עטרה לכנסות לרוב אוור ובור אוור.

בהתייחס לניסיות שאין קשרות לקביעת המתחמים, עמדה המאשימה על העיתוי המאוחר ביותר, בזמן פציעות כהגדירתה, בו החליטה קופל ועופרי להודיעו בניויס להם, צינה כי לא היה כמעט חסכו בזמן השיפוט. בכל הנוגע להסתרת המחדל, טענה המאשימה כי נושא זה אינו נוגע לעופרי שלא נדרש להסיר מחדל, והדגישה שהמחדל הוסר לאחר ששולם באופן מלא מקופת הפירוק של רב אוור, במסגרת הסכומות אליה הגיעו המפרקת עם כל הצדדים ובו רשות המס, לאחר שרויות המס נקטו הליכים, כך שאין לראות בהסתרת המחדל פעולה רצונית מצד קופל המצדיקה התיחסות בעונשו. היא התייחסה למשמעות המועטה שיש ליתן לשיטתה להתנהלותו הנורמטיבית של קופל, ובעניינו של עופרי על עברו הפלילי הרלבנטי מאותה תקופה המלמד על דפוס התנהגות. היא הדגישה את שיקולי הרתעת הרבים, להם ביקשה ליתן משקל נכבד. בכל הנוגע לתרומתו של קופל לחברה צינה כי לצד הוקרת מעשי יש לתת משקל לעובדה שעם ביצוע העבירות פגע במשאיים ציבוריים ולמעשה בציור בכללותו. בגין חלוף הזמן, עמדה ב"כ המאשימה על לוחות הזמינים ממועד סיום ביצוע העבירות בשנת 2009 ועד להגשת כתוב האישום בשלחי שנת 2013, לאחר הלייכי השרת חיסין ושינויים, בעקבותיהם בוצעו השלמות חקירה. המאשימה הדגישה כי אין מדובר בשיהוי. המאשימה צינה כי בעמדתה העונשית ניתן נסקל נסרך לניסיות האישיות רפואי ושל זוגתו. לעניין הזיקה בין הסדר הטיעון עם נאשמי הפניקס על עונשתם של הסוכנים, טענה ב"כ המאשימה שאין להקים ממנה דבר, שכן מנהלי הפניקס הורשו מכוון אחריותם כמנהלים בפניקס מבלי שיוחסה להם אחריות ישירה לביצוע העבירות, כשהם מעשים

העבירות המזוהים להם הם שונים, והסדר הטיעון עימם נחתם בראשית פרשת ההגנה בעניינם, בין היתר על סמן נתונים שהתבררו בעת שמיעת עדויות קופל ועופרי.

בסוף דבר, בתוך המתחמים שהצעה ביקשה המשימה למקם את קופל בחולק העליון של המתחם ולגוזר עליו 5.5 שנות מסר וקנס בסך 400,000 ₪ ואת עופרי בחולק התחתון ולגוזר עליו 21 חודשים מסר קנס בסך 300,000 ₪.

סנגורם של קופל ורב א/or עמד על נסיבות המחייבת הפגיעה בערכיהם המוגנים, בהדגשו כי תניות המחאות הזכויות בהסכם העמלות נקבעו מרצונו של קופל לעזוב את עסקי הביטוח, ללא כל קשר למטרה נסצת של התחרקות ממש או פעולות מרמה. עוד נטען כי המעשים כולם קשורים לסוגיה של ניכוי מס במקור, ואין מדובר בהשחתת הכנסתות או באי הגשת זו"חות במרמה, אלא בפעולות מרמה שתכלייתן להתחמק מניכוי מס במקור ולא גועדו להתחמק מתשלום מס בהתאם לדוחות, כך שהחומרת המעשיםomidת הפגיעה בערכיהם המוגנים היא פחותה. הוא ציין שהחובה בניכוי מס במקור חלה על הפניקס ולא על קופל ורב א/or, ובכל הנוגע לשנת 2007 הדגיש שבמועד שבו נוצרה חובת הניכוי במקור, לא הועברו כספים בפועל, אך הפניקס צריכה הייתה להעביר את המס ובמידת הצורך יכולה היהתה לפתחה בהליך אזרחים נגד קופל. לטענתו, הנאשם לפិ תPsiת עולמו וחיסיו עם הפניקס הניח שהמיסים ייגבו ויועברו לרשותם בסופו של יום וכך שמדובר לכל היותר בדוחית עיתוי התשלום, ונטען זה משפייע אף הוא על מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים. אקדמיים ואעריר כי טענה אחרת בא התחמה לעובדות כתוב האישום, בהן צוין כי לרב א/or הצבתו לאורך השנים חבות מס שחיברו פטיחה בהליך גביה, וכי רב א/or וקופל היו הלכה למעשה סרבני תשלום מיסים, ולפיכך חורגת מהעובדות עליהםatabs במסגרת גזר הדין. עוד נטען לגבי כספי העיקול כי היה מוטל על הפניקס להעבירם מיד לאחר העיקול ומהandal לעמוד לפתחה או לפתחה של רשות המיסים של מימהה את העיקול. לעניין מעמדו וחילקו היחסים של קופל, טען הסנגור כי אין הצדקה לאבחנה ממשועות בין קופל עופרי שהוא שותפים בכל העמלות, היו להם עסקים משותפים, באופן המלמד על האינטראס הכלכלי המשותף לשניהם. עוד טען כי חurf התקון שנעשה בכתב האישום בעניינו של עופרי, יש מקום להשווות את הענישה של השנים לאור העובדה שסיפורו המעשה בעניינים הוא זהה. הסנגור הפנה לפסיקה, וטען כי יש מקום להקל בקביעת מתחם הענישה יחסית לתיkim של השחתת הכנסתות ממש בסכומים דוממים. על יסוד כל המפורט טען הסנגור למתחם ענישה הנע בין 4 ל- 14 חודשים מאסר.

בכל הנוגע לנسبות שאין קשרות למשמעות העבריה, טען הסנגור שיש לתת משקל לחרטתו של קופל ולמעשי האקטיביים לקידום השרת המחדל, כשמנון המחדל הוסר במסגרת הליך הפירוק, אולם חלק מההכspi השרת המחדל מקרים ביזמות מצד קופל שהתאמץ לקדם את השרת המחדל וכיספים שעמדו בפניקס לזכות רב אוור וקופל לא העברו בהחלטה חד צדדיות של הפניקס עד לנקיית ההליך על ידי רשות המיסים. אשר להסדר הטיעון אליו הגיעו המאשימים עם נאשמי הפניקס, טען הסנגור כי השינוי בכתב האישום בעניינים של נאשמי הפניקס הוא מהותי בהתאם להסתמאות שגבשה המאשימה עימם, אלא שלשיתתו העובדות המפורחות בכתב האישום מגלות תמונה דומה ביחס לנאשמי הפניקס וביחס לסתוכנים עד כי מתחייבת ענישה כלפי קופל ורב אוור שנגזרת בהתאם המחויבות מעונייש נאשמי הפניקס, ואינה מנוטקת מהענישה של נאשמי הפניקס כפי שUMBRAKT המאשימה. בנוסף, נטען שגם ביחס לנאשמי הפניקס החיסכון בזמן שיפוטו הוא מצומצם וכי חלק נכבד מפרשת הראיות נגע לנאשמי הפניקס. עוד נטען כי לא הפניקס הייתה מי שהתרירה את המחדל. הסנגור עמד על חלוף הזמן מאז ביצוע המעשים המצדיק לשיטתו הקלה בעונש. אשר לנטיותיו האישיות של קופל, הודגש כי מדובר באדם מבוגר, נורמטיבי ללא עבר פלילי, ונטען שאין מקום לתת משקל לשיקולו הרתעה אישים או כללים בעניינו. הסנגור הגיש שורה ארוכה של מכתבים, המctrפדים לעדי

ההגנה לעונש וצין כי יש ליתן משקל ממשי לקולא לתרומותו הנכבדת של קופל לחברה ולארבעים שנים של עשייה ציבורית ענפה. הוא עמד על הפגיעה שנגרמה לקופל במישור האיש, משפחתי ועסקי כתוצאה מהפרוסם השלילי בעניינו. הוצאה חווות דעת פסיכולוגית בקשר לילדיו של קופל בני 10 ו- 11 והשפעת הניתוק של קופל האב על בני משפחתו. לעניין הפגיעה בתעסוקה, הוצהר כי הרישון לעסוק בתחום הביטוח עתיד לפקוע לאור הרשותו, וכי פועלו של נאשם 1 בעולם העסקי נפגע והוא מתקשה לקבל אשראי מהבנקים, ועובד שכיר בחברה משפחית. טען כי קנס גבוה בהתאם לעתירת המאשימה יביאו לפשיטת רגל. על רקע זה, טען הסגנור למתחם קנס בטוווח שבין 50,000 ל- 250,000 ₪. הסגנור טען כי יש לגזור על קופל תקופת מאסר לרצוי בעבודות שירות וכנס שאינו עולה על הקנס שהוטל על מי מנאשמי הפニקס במסגרת הסדר הטיעון בעניינים.

סגורם של עופרי ובר אור טען כי חלקו היחסי של עופרי במעשים קטן בהשוואה לכל יתר המעורבים ובפרט קופל, אשר היה הדמות הדומיננטית והמובילה. הוא הדגיש שקופל ועופרי אינם ישות אחת, ולא היה לשנים מניע משותף, ויש לבחון את מעשיו של עופרי כדמות משנית וכמי שהודח לביצוע המעשים על ידי קופל, שכעהה מעובדות כתוב האישום הוא כלל לא נכח במפגשים רבים בהם סוכמו המהלים מול נאשמי הפニקס. הסגנור טען כי חרף העובדה שקופל ועופרי עבדו בשיתוף פעולה במהלך שנים רבות, לא היה לעופרי כל אינטרס ביצוע המעשים, ולא צמחה לו מהם כל טובת הנאה. הוא פירט כי תשולמים לטובת רב או אשר הועברו לבר אור והוחזרו לרבותם, וטען שהמחאת הזכויות נוצרה בשל בעיות של רב אוור מול רשות המס ומול הפニקס. על רקע טענות אלה טען הסגנור שעופרי סייע להתחמקות ממס ולא מעבר לכך, וביקש לגזור את עונשו בהתאם. עוד טען כי אין לראות במעשיו כהורגים מעבירות על סעיף 220(6) לפקודת מס"ה, שחומרתן פחותה. לאחר הטיעונים לעונש ביקש הסגנור לצרף הבהרה בכתב בנושא האחרון. אקדמיים ואניר כי טענותו אלה של הסגנור חרוגות מעובדות כתוב האישום ומהוראות החיקוק, כשהעופרי לא הורשע בעזירה לאחר להתחמק ממס, ומעשו לא הוגבלו רק למניעת ניכוי במקור, והוראות החיקוק בהן הורשעו עופרי ובר אור אין אלה הקבועות בסעיף 220(6) לפקודת מס"ה. הסגנור הצטרף לטענות שנטענו לגבי המשמעות של דחית תשלום מס שהוא חמורה פחותה מהשימוש הכספי במובנה הקלסטי ומשילכה לקולא על עצמת הפגיעה בערכיהם המוגנים. אשר להשוואה בין עניינו של עופרי לבין אחראיות נאשמי הפニקס, חלק הסגנור על תחת המאשימה לפיה מעשייהם של נאשמי הפニקס פחותים בחומרתם מלאה שביצע עופרי. הוא טען כי הפニקס היא זו שהחזיקה את הכספי ולא העבירה אותו לרשות המס, אשר מצדן היו יכולות לפעול לגביית הכספי בכל עת, אך שיש לראות בהתנהלות רשות המס אשם תורם בכל הנוגע לעיכוב בגביית המס והפגיעה בקופה הציבורית. הסגנור טען למתחם עונייה בעניינו של עופרי הנע בין מאסר מותנה לבין 18 חודשים מאסר, ולמתחם קנס בטוווח שבין אלף שקלים בודדים לעשרות אלפי שקלים, והגיש פסיקה.

אשר לניסיבות הקונקרטיות, טען הסגנור כי עופרי הודה במיחסו לו, והלן על הפעם בין גישה הגמישה של המאשימה ביחס לנאשמי הפニקס, וכוכנותה להגיע עם להסדר טיעון כולל, אל מול הגישה הנוקשה כלפי עופרי שביקש לסיים את ההליך בשלב מוקדם יותר, מהלך שלא צלח. לפיכך, טען שאין לךopsis לחובת עופרי את ניהול ההליך עד לשלביו המתקדמים. הוא עתר להחיל שיקולי עונשה אשר נלקחו בחשבון בעניין נאשמי הפニקס על עניינו של עופרי ולהשוו את עונשו לעונש שקיבלו הראשונים בהתאם לעיקרונות האחדות בעונשה, זאת לאור העובדה כי מדובר בפרשא אחת המגוללת מסכת עובדתית אחת, כשלשיטה מעשי של עופרי פחותים בחומרתם ממשי נאשמי הפニקס. ביחס לעבר הפלילי, טען כי הרשעה מאוחרת למעשיים נושא תיק זה. הסגנור הצטרף לטענות ביחס לחלוף הזמן, ועמד על השלכות שלבי החקירה וניהול המשפט על עופרי ובני משפחתו, תוך שהציג כי לא היה בהתנגדות הנאשם דבר שהביא

לעקב ההליכים. בכל הנוגע לנזונים האישים משפחתיים ורפואיים עמד הסגנור על הנسبות הרפואיות של עופרי ורعيתו, ומפתת צנעת הפרט, כמו גם החלטה בדבר אישור פרסום נושאים אלה, לא אפרט מעבר לכך. בהקשר המשפחתי הבהיר כי עופרי סודד בקביעות את אמו הקשישה. לעניין תרומתו לחברה, צוין כי עופרי הוא קצין, נכה צה"ל לאחר פצעה במהלך שירותו הצבאי, אשר המשיך לשרת בשירות מילואים חרף נכונות. הסגנור פירט את פעילותו בתנדבותית של עופרי לקחת חלק והציג מכתב הערכה מטעם גופים שונים. לאור המקבץ, עתר הסגנור להטיל על עופרי עונשים בתחום הענישה ומתחם הקנס להם טען. אשר לקנס שיטול על בר אוור, טען הסגנור כי חרף טענת המאשימה מדובר בחברה שאינה פעליה ומוצאה בהליך פירוק משנת 2010 והציג אישור מרשות מע"מ על הפקת פעילות החברה ולפיכך עתר להשתתף קנס סמלי בלבד.

דברי הנאשמים

קובל ציין כי הוא מצר על המעשים ולוקח עליהם אחריות. הוא הדגיש את פועלו ארוך השנים לטובת הציבור במסגרת העשייה את הקופה הציבורית. הוא הביע תחושת בושה בגין המעשים ותייר את תחושותיו הקשות, את הפגיעה התמדיתית הקשה שנרגמה לו ואת הפגיעה שנרגמה לבני משפחתו. הוא הדגיש כי תמיד הקפיד על דיווחי הכנסתות תקינים ותייר את מאציו להסרת המחדל, הדגיש כי כו� ירד מכלל נכסיו וביקש להתחשב בו ולא להטיל עליו עונש שירחיקו ממשפחה.

עופרי אף הוא לzech אחירות על המעשים והביע צער, תוך שהדגיש שלא היה לו כל אינטנס לבצע את המעשים והתנהלותו העסקית הייתה חסרת זהירות. הוא תיאר את הקשי שחווה רعيתו, והתייחס לטיפול בה ובאמו הקשישה. עופרי עמד על הקשי שחוויים הוא ומשפחהו כתוצאה מניהול הלהיר הממושך, והתייחס לריגשות האשמה. הוא תיאר את תרומתו להקלת במסגרת גופים שונים. עופרי ביקש את רחמי בהם"ש בגזרת הדין.

דין והכרעה

הערכים המוגנים הנפגעים מעבריינות מס הם בוגדר מושכלות ראשונים, אין צורך במסגרת גזר דין זה לפרטם בהרחבה, ורק אצין את הפגיעה בנשאה השוויונית בנטול, והפגיעה בקופה הציבורית וביכולת תכנון התקציב. שיטת המס בישראל מבוססת על שני אבני יסוד: הראונה, דיווח מלא, היינו מסירת מלאה המידע הרלבנטי במועד על ידי הנישום ועל ידי מי שמחזיב בדיוח, והשנייה, תשלום /או העברה של מלאה המס על ידי הנישום ועל ידי מי שמחזיב בכך במועדים שנקבעו בחוק. פגעה בכל אחת מבני היסודות משבשת את השיטה בכללותה. מקום שהעבירות מבוצעות תוך שימוש במרמה ומטרתן להתחמק מס, גילה, כmobן, באופן ניכר מידת הפגיעה בערכים המוגנים.

כפי שפורט לעיל, עניינו של כתוב האישום במעשה עבירה שביצעו הסוכנים במטרה להתחמק מס ביחס לשלווה נושאים, שניים מהם קשורים למניעת ניכוי מס המקורי, והשלישי קשור לשחרור במרמה של כספים מעוקלים שנעודו לתשלום חובות מס.

בכל הנוגע למניעת הניכוי במקור, נושא מרכזי מבחינת מסכת העובדות, יש מקום בעיר מספר העורות הנוגעות לעוצמת הפגיעה בערכיהם המוגנים.

ראשית, בגדיר סעיף 220 לפקודת מס"ה נכללים שישה סעיפים קטנים, סעיף סל החובק את כל פעולות המרימה הנעשות במטרה להתחמק ממס (סעיף 220(5) לפקודת מס"ה), וחמשה סעיפים שענינם מעשים קונקרטיים המבצעים במטרה להתחמק ממס, ובهم השמטה הכנסות מדו"ח, ניהול ספרים ופנקסים כזובים, מסירת אמירות כזובות, עricת תרשומות כזובות (סעיפים 220 (1)-(4) לפקודת מס"ה), וכן הצגת מסמר כזוב למשלים הכנסה לצורך מניעת ניכוי מס במקור (סעיף 220(6) לפקודת מס"ה). סעיף 220 לפקודת מס"ה קובע דרגת עונשה אחידה לכל פעולות המרימה השונות והמגוונות שתכליין התחמקות ממס, מלבד שהוא מביח מבחינת החומרה בין מניעת ניכוי מס במקור לבין השמטה הכנסות. אין בכך כדי ללמד על כך שבמציאות המשפטית לא קיימות סיטואציות עובדיות שונות שחוורתן נבדלת זו מזו, אך יש בכך כדי ללמד על החומרה שמייחס החוקן לכל פעולות המרימה במטרה להתחמק ממס מלבדו שהוא מביח ביניהן.

שנית, החומרה שמייחס החוקן למקרה שתכלייתה מניעת ניכוי מס במקור, נובעת מחשיבותו של כלי זה ותפקידו במסגרת שיטת המס הכלולת. על מנת להבטיח את האפקטיביות של שיטת המס, למנוע השתמטות מתשלום מס ואף למנוע עיכובים בגביית מס, וכך להקטין את הצורך בнакיטת הליכי גביה וכן הליכים משפטיים הכרוכים בזמן ובעלות, נקבעו בחקיקה מנגנוןים שונים שתכליתם向前 ולהבטיח גביה מס מיטבית. שני מנגנוןים מרכזיים הם חובת ניכוי מס במקור על ידי הגורם המשלם לנישום, וחובת תשלום מקומות על ידי הנישום. בהקשרו של גזר הדין שלפניו אתמקד בראשון.

בבסיס חובת הניכוי במקור עומדת:

"**שאיptaה של כל מערכת מסוים היא לגבות את המס ככל האפשר בסמוך להטהות הכנסה החיבתת... על מנת שגביה המס תהיה ככל האפשר סימולטנית עם צמיחת הכנסה, הוטלה במקרים רבים חובת התשלום על תשלום הכנסה באמצעות ניכוי במקור**" (א. רفال "מס הכנסה" (כרך ו') בע' 350).

וכן:

"**כפי שציינו בפתח דיונו בהוראות השונות הנוגעות לניכוי במקור, הוראות אלה מהוות למעשה אמצעי שבו משתמש רשות המס לגביה המס המגיע מהניסיומים, שלהם משתלמת הכנסה שממנה מנוכה המס... המס הנגבה על פיין הוא למעשה תשלום על חשבן המס המגיע על הכנסתו החיבת של הנישום**" (שם, בע' 361).

חובת הניכוי במקור בשיעור 40% ביחס להכנסות מעמלות ביטוח קבועה בסעיף 166(ג)(1) לפקודת מס"ה ובתקנות מס הכנסה (נכוי מעמלת ביטוח), תשכ"ד - 1964. כידוע, ניתן לקבל פטור מניכוי מס במקור, מלא או חלקו לשיקול דעת הרשות, בהתאם להתנהלות הנישום ומידת האמון שרשויות המס נותנות בו ביחס לעמידתו בחובות הדיווח והתשולם. הנה כי כן, האמצעי של חובת ניכוי מס במקור, נועד להבטיח גביה אפקטיבית ומיטבית, בין היתר ביחס למי

שים קשיים בગביית המס ממנו.

למען שלמות התמונה, אצין כי נקבעו בחקיקה השימושים שਮותר לרשות המס לעשות בכיספים שלו למו לה, מעבר לחיבוי המס באותה שנה מס, וקיזוזים שהוא רשאי לעורר בין אותם כספים המוחזקים ברשותה לבין חובות אחרים של הנישום. וכן, נקבע כי הרשות יכולה להשתמש בכיספים שהגיעו אליה גם לגביית חובות החורגים מחובות המס לאוֹתָה שנה, במוגבלות ובתנאים שנקבעו בחוק. בהקשר זה אני מפנה לדוגמא לסעיף 165(א) לפקודת מס"ה שכותרתו "קיזוז הניכוי", וכן להסדרים הקבועים בסעיפים 159א, 160 ו - 160א לפקודת מס"ה בדבר החזרי מס יתר בעקבות הגשת דוח או עriticת שומה וסמכות העיכוב של החזרי המס בהליך שומה. לצד אלה קיימות הוראות כליליות בחוק קיזוז מסים, תש"ם-1980, והן חלות על כל "חוב מס" ועל כל "החזר מס", ונקבעה בהן אפשרות הקיזוז של החזר המס כנגד חוב המס בתנאים שפורטו בחוק.

כעולה מן המקובל, סכומים המשתלמים לרשות המיסים במסגרת ניכוי המקורי או כמקדמות, ניתן לעשות בהם שימוש, בתנאים המפורטים בחוק, גם לתשלום חובות מס החורגים מהמס לאוֹתָה שנה מס. אין משמעות הדברים שתכילת הניכוי המקורי היא גביית חובות עבר, אך מקום שניושים נמנעים מקיים חובותיהם לשלם מס כדי, מוסמכת הרשות שלא להעניק להם את הפריבילגיה שבפטור מניכוי מס המקורי, והוא רשאי להשתמש בכיספי הניכויים שהועברו אליה על פי דין, לכל התכליות ובכל האמצעים שמתיר לה הדיון. גם מטעם זה יש בכלי של חובות המקורי מס במקור משומם אמצעי לגביית מס מיטבית, בין היתר, כלפי סרבני מס.

שלישית, מבלי לטעות מן האמור לעיל, דומה שיש ממש בטענה הכללית שמידת החומרה של מעשי העלמה במרמה של מקור הכנסתה וכן השטפת מלאה ההכנסות ללא כל תיעוד ודיווח, עולה בדרך כלל על מידת החומרה שבנקיטת פעולה מרמה כדי לגרום לאי ניכוי מס במקור. עם זאת, אין מדובר בכלל בל יubar, ויש לבחון את מכלול הנסיבות ואת מידת התהומות ועוצמת המרמה בכל אروع כדי לקבוע את דרגת החומרה ועוצמת הפגיעה בערכיים המוגנים.

רביעית, העובדות המפורטות בכתב האישום בהקשר של מניעת ניכוי מס במקור, אין מתמצות בהציג מסמך כזוב בדמota אישור על פטור מניכוי מס במקור למשלים הכנסה, אלא הן כוללות מערכת מרמתית רחבה ומוקף שתכליות התהומות ממס, וכך השלכה על דרגת החומרה ועל מידת הפגיעה בערכיים המוגנים. בהקשרו של ההליך שלפנינו והפעולות שתכלייתן מניעת ניכוי מס במקור, יש לזכור שהסטכנים הורשו בעבורות של מרמה במטרה להתחמק ממס, כshawuri ובר אור לא הורשו כלל בעירעה על סעיף 220(6) לפקודת מס"ה. קופל ורב אור הורשו בנוסף גם בעבורות על סעיף 220(6) לפקודת מס"ה ביחס להמחאת הזכות בשנת 2007 וכן בניהול תרשומות כוזבות.

על רקע הערות אלה יש לבחון את המחלוקת בין הצדדים לגבי מידת הפגיעה בערכיים המוגנים כתוצאה ממשי העיראה. כפי שצווין, המאשימה רואה בהתנהלות הנאשימים כczat שנוועדה לסכל כל הליכים של גביית מס מרבי או, נוננת משקל רב להיות רב או סרבני תשלום, מייחסת לסטכנים תוכנית מרמה כללית, מקפת ומתחכמת, ההולכת ומשתכללת, שתכלייתה התהומות ממס ומתשלום חובות מס, וראה בקופל וכן בעופרי את האחראים העיקריים להתנהלות הפלילית. ההגנה לעומת זאת סייר המעשה בפעולות המנעוט מניכוי מס במקור, שתכליית דחיתת מועד העברת המס, שהפניקס ולא רב הייתה מחויבת להעביר לרשות המיסים, כשהנזק לאינטרסים הציבוריים תחום, לשיטה, שכן הדיווח ונתוני המס קיימים ורק עיתוי התשלום נדחה, וכל היותר הנזק מוגבל לגובה מס חברות

שהייתה רב אוור נדרשת לשלם.

במחלוקת בין הצדדים אני סבורה כי מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים אינה נמוכה כלל, כפי שמקצת ההגנה להציגה, שכן המעשים חורגים מפעולות לדחיתת שלום מס, ומונעים מרצון כללי ושיטתי לא לאפשר לרשות המיסים לשים את ידה על כספים שנעודו לתשלום מיסים וחובות מס, לרבות אפשרות להתקזז בקשר לחובות קודמים, ובהתאם, חומרתם ברורה. בនוסף, בהקשרו של קופל קיימת חומרה יתרה בפעולות הזיווף של המסמכים בצורה אקטיבית ומתוחכמת, וקבלת הכספיים המעווקלים במרמה בנסיבות חמורות, גם אם מדובר בסכום של 365,000 ₪, המהווה כ- 5% מכלל הסכום. מעשים אלה לא יוכסו לעופרי, אם כי עופרי יכול לטעון שחוරו במרמה על סך המסמכים המזויפים על ידי קופל.

מן העבר השני, לאחר תיקון כתוב האישום בעניין נאשמי הפניקס, אין מדובר עוד בתיק "יחודי" בעל מאפייני חומרה מיוחדים, כפי שתוענת המאשימה, וחומרתו של התיק דומה לחומרתם של תיקי מס אחרים חמורים, בהם מבוצעות מגוון פעולות מרמה אקטיביות ושיטתיות, במשך תקופה, בהיקף כספי ניכר, כשהפעולות כוללות גם זיווף מסמכים (בין בייצור חשבונות פיקטיביות ובין בייצור מסמכים מזויפים אחרים). להשקפתו, היבט המחייב המivid בפרשה זו, כפי שבא לידי ביטוי בכתב האישום המקורי, נבע מהחברה המשותפת הנטענת של גופ ציבור, גדול ומשמעותי כמו הפניקס, ביחס עם הסוכנים, כל אחד לפי חלקו, במטרה להכשיל את רשות המס ולהתחמק במרמה מתשלום מס. עם תיקון כתוב האישום בעניין נאשמי הפניקס, כמצד אחד הפניקס אינה שותפה עוד לחברה עם הסוכנים במטרה להתחמק ממס, ומצד שני היא אינה קורבן של הסוכנים, קהטה חומרת אותה פעילות משותפת, שהיא אשר יצרה מלכתחילה את החומרה היתירה, הגם שלא חל שינוי בתוצאה של הבדיקה על רשות המס לגבי מס או חובות מס. לפיכך, תיקון כתוב האישום בעניין נאשמי הפניקס משפיע לא רק על עצמת הפגיעה בערכיהם המוגנים ביחס לנאשמי הפניקס, אלא משפיע במידה מסוימת על מיתון עצמת הפגיעה בערכיהם המוגנים של המעשים בכללותם, לרבות מעשי הסוכנים, שאין מיוחסת להם עוד חברה עם נאשמי הפניקס בתוכנית מרמה כלפי הרשות. בנוסף, לעניין עצמת הפגיעה בערכיהם המוגנים, אני נוכנה להתחשב בכך שהחברה להעביר את המס שיש לנכותו במקור מוטלת על משלם ההכנסה, הפניקס, וכן שהפניקס היא ששימשה כנאמנה של רשות המיסים ביחס לכיספים שעוקלו אצלם לטובות רשות המיסים בשנת 2006. גם נתונים אלה יש משמעות מיתון מסוים של חומרת הפגיעה בערכיהם המוגנים מצד הסוכנים.

לענין מדיניות הענישה, המאשימה בטיעונה צינה כי נוכחות ייחודיות התקיק, אין היא מבקשת ללמידה על מדיניות הענישה מתיקים רגילים של עבירות מס, והפנתה לפסקה הנוגעת לעבירות אחרות ולמעשים בעלי חומרה שהיא גבואה בבירור מהמעשים שלפני. עינתי בפסקין דין ואני סבורה כי יש בהם ו/או בעובdotיהם ו/או בנסיבותיהם כדי ללמידה על מדיניות הענישה הנוגגת והמקובלת ואף לא לשמש כלי עזר לגיבוש מדיניות הענישה הראיה ביחס לתיק שלפני.

אשר לפסקי דין שהציגה ההגנה, אין סבורה שיש מקום להתבסס על פסקה שהיא תולדה של הסכומות עונשיות במסגרת הסדרי טיעון, כמו כן, יש קושי להשוות בין מקרים שנעדר מהם מרכיב ממשי של תחכם או בין מקרים שהיקף הכספי מתון לבין המעשים שלפני. בין פסקי דין שהפנתה ההגנה מצאתי לנכון להתייחס לשנים בלבד, אף שגם הם נבדלים ל科尔א מהנסיבות שלפני ואחד מהם אינו כולל התייחסות למתחם ענישה.

רע"פ 1648/16 **רייזלר נ' מדינת ישראל**, בו הורשע המערער במסגרת שני כתבי אישום בעבירות על פקودת מס"ה ועל חוק מע"מ במטרה להתחמק ממס, תוך שימוש בחשבונות כוזבות וכן הצגת ארבעה אישורים מזויפים בנוגע לפטור מניכוי מס במקור בקשר להכנסות ששולמו לו בהיקף העולה על 4 מיליון ל"י. מעשי המערער בוצעו לאחר שווייתר על אזרחות ישראליות, וחזר לאחר מכן לישראל תוך שימוש בדרכו זר וכן הוציא תעודה זהות ובה שם משפחה שונה, וכך שמעשו כללו מרמה אקטיבית מתוחכמת. העבירות בוצעו במשך שש שנים והוא הורשע בעבירות של זיופ, שימוש במסמך מזויף והתחזות אחר. על המערער נגזרו 15 חודשי מאסר. בערעור שהוגש על קולת העונש, הוחלט בバイמ"ש המחויז בדעת רוב שלא להחמיר בעונש המאסר רק בשל הזמן הרב שהלך, בין 13 - 18 שנים מביצוע העבירות. דעתה המיעוט סקרה שיש להעמיד את עונש המאסר על 24 חודשים. בבקשת רשות ערעור נדחתה תוך שצין שמדובר בהתנהלות מתוכננת, מתוחכמת, על פני זמן רב וב███כים ממשמעותיים המצדיקה עינויה מכבדה. מדובר בתיק שיש בו קוו דמיון מבחינת התחכם והאקטיביות שבמעשיהם, כמו גם ההמנעות מניכוי מס במקור והעבירות שבוצעו לתוכלת זו, אם כי ███ים נומכים במידה משמעותית, המעשים בוצעו בלבד ונסיבת חלוף הזמן היא יוצאה דופן.

רע"פ 4233/16 **מור נ' מדינת ישראל**, בו הורשע המערער על סמן הודייתו בעבירות על פקודת מס"ה, הכוללות מרמה במטרה להתחמק ממס וכן מסירת מסמן כוב כדיל להמנע מניכוי מס במקור, וכן עבירות נלוות של זיופ מסמן בנסיבות מחמירות, שנמנע מדיוח על העיסוק ומהガשת דוחות ותשלים מס במשך 8 שנים בהיקף כספי של 1.9 מיליון ל"י וכן זיף פטור מניכוי מס במקור ועשה שימוש ב███ים המזויפים כך שלא נוכה מס במקור, ולבסוף השמיד את פנקסי החשבונות. מתחם העינוי שנקבע נעה בין 12 - 24 חודשים מאסר. ערעור לביאמ"ש המחויז נדחה, תוך שצינה החומרה בשימוש בשיטות מרמה שונות, על פני תקופה ארוכה בתכנון ובהייק כספי נכבד. ערכאת הערעור ציניה כי מתחם העוני מקל אך לא התעוררבו בו כשמיילא לא הוגש ערעור על ידי המאשימה. בבקשת רשות ערעור שהוגשה נדחתה. מדובר בתיק ללא תחכם, שהיקפו הכספי אינם בר השווה, וממצאיו לצינו בשל מגוון שיטות המרמה, זיף הפטור מניכוי והעובדה שהעבירות בוצעו לאורך תקופה ממושכת מאד, כמו גם העובדה שנקבע במסגרת מתחם, שבו שמדובר שהמתחם שנקבע הוא נמוך משמעותית מהמתחם שיש לקבוע בעניין קופל.

כשלעצמו מצאתי לנכון להפנות לרע"פ 5872/14 **ירון נ' מדינת ישראל**, בו השמטה הכנסות עד מה עלה 6 מיליון ל"י ללא נסיבות תחכם מיוחדות, ונקבע מתחם עוני בין 15 - 40 חודשים מאסר. אני מפנה לתיק זה יותר בהקשרו של עופרי, כשהענינו של קופל חמור יותר מאשר שמשמעותו בכל מאפייניו.

שני הצדדים התייחסו למכלול המעשים כאלו ארוע עוני אחד, ולאר בדרכם.

בבואי לבחון את חומרת המעשים בנסיבותיהם, אני סבורה כי יש מקום להתייחס לקופל ולעופרי בנפרד, על אף היבטים מסוימים המשותפים לשנייהם.

מבחן קופל, בבחינת המניות לbijouter העבירות יש משמעות יתרה לארועים, היינו לקיום של חבות מס של רב או/ar לארוך שנים, שהובילו לעיקולים מצד רשות המיסים ולביטול הפטור מניכוי במקור. כפי שפורט לעיל, כל הכספי נושא כתוב האישום אמרו הם היו להתקבל ברשות המיסים בהקשרה של רב או/ar. שילוב הנסיבות של סרבנות מס, ביחד עם היזקה הישירה של כל הכספיים לקופל ורב או/ar, והאינטרס המובהק שלהם ביחס אליהם, יוצר מבחינת המנייע שבבסיס

המעשים אבחנה ברורה בין קופל ורב אור לבן עופרי ובר או, כשבהקשרם של הראשונים מבוצעים מעשי העבירה מmaniי תועלות נאות כספית גרידא ותוך זלזול והתעלמות מוחבות הנישומים על פי דין ורצון לסלם.

מבחן אופי המעשים, הרי שמדובר במעשים מתוכננים על כל שלביהם, הן מול הפניקס והן מול עופרי ובר או, שתכליתם היא אחת: המנעוט מהעברת כספים לרשות המיסים, כשקופל פועל להשגת המטרה בה坦ה ובעקשנות במשך שנים מהשלב שהוטלו על רב אוור מגבלות והופעלו היליכי גבייה. מעשי העבירה נוגעים לשולשה נושאים שונים, שחייבו "פתרונות" בנזודות זמן שונות על פני שנים. המעשים כוללים פעולות אקטיביות, שנועדו להסota את המציאות בתחום בתוך ההתנהלות העסקית השוטפת, באופן שייהיא קשה לגלוותם, לרבות בדרך של עריכת מסמכים כוזבים, דוגמת המחאת הזכות של 2007, הוצאה חשיבות מס שאין משקפות את הפעולות המפורשת בהן, וחמור מכך כוללים צויף אקטיבי ומתחכם של המחאת הזכות של 2005, לרבות חוותה של הפניקס, וכן של מכתב הכספי והציגתו כמסמך שהופנה למשרד עו"ד, ושימוש בהם, תוך ביצוע עבירות פליליות, לצורך קידום מעשי המרמה. בנוסף, יש מימד של חומרה בכך שהמעשים מבוצעים ביחד עם אחרים.

תפקידו של קופל הוא דומיננטי מאד, הוא בעל האינטראס הישיר, הוא הנהנה, והוא הגורם המוביל והמניע את הפעולות, והיום והוגה של המהלים, הוא נוכח במפגשים ומעורב בהתראחות באופן פעיל הן מול הפניקס והן מול עופרי ובר או.

לענין חלקו היחסי של קופל מול המעורבים האחרים, בהמשך להערכתי דלעיל, אצין כי כתוב האישום מבטא באופן ברור את האבחנה בדומיננטיות בין קופל לעופרי, הן מבחן האינטראסים המובהקים של קופל, הן מבחן היקף מעורבותו האקטיבית במעשים, הן מבחן אופי המעשים הפליליים, לרבות עבירות היזוף בנסיבות מחמיות ומרמה, והן מבחן העבירות המזוהות לכל אחד מהם, וזאת גם שבחALK מהעובדות, צוינו הסוכנים ייחדי ללא הפרדה מובהקת ביניהם.

אשר לנעמי הפניקס, בשונה מהמעורבות העמוקה של נאשמי הפניקס בהתאם לנוסח של כתוב האישום המקורי, הרי שבהתאם לכתב האישום המתוקן אחראות נאשמי הפניקס שונה מהותית לפחות מזו של הסוכנים מבחן הוראות החקיקות, וביחס לנאיםبشر ודם גם מבחן אופי האחראות נגזרת של מנהל ולא אחראות ישירה למעשים, תוך שלא ייחסו להם עוד שותפות בעבירות המש בכונה להתחמק ממס, לא סיוע לקבלת כספי העיקול במרמה ולא קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמיות בהזדמנות בסך קרוב למליאון ₪, שהועברו תחילת כינוי במקור בשנת 2009. בנסיבות אלה, ולאחר האבחנות המובהקות בין קופל לבין נאשמי הפניקס, ברוי כי מעמדו, חלקו הדומיננטי של שנים ב轟בוק מלאה של נאשמי הפניקס, אם כי כאמור, יש שימושות מסוימת לעובדה שהחבהה להעביר את הכספי לרשות המיסים היא של הפניקס. ודוק, אין באבחנה בין נאשמי הפניקס לבני הסוכנים, ובהיקף התchrom של אחראות הפניקס ונאשמי הפניקס, כדי למעט מהנפשdot שבחתנהלות הפניקס בהקשרו של ההליך שלפני, אשר מצופה היה ממנה וממנהליה להקפיד קלה כבמורה, והדברים הובאו בಗזר הדין בענין נאשמי הפניקס והם חריגים מעוניינו של גזר הדין שלפני.

לענין הנזק שנגרם, מדובר בסכום כולל העולה על שבעה מיליון ₪, שלא הועבר כינוי מס במקור או במסגרת העיקול,

שהוא סכום נכבד וגובהה מאד. בהקשר זה עיר כי סכומי הניכוי במקור קשורים בזיקה הדוקה יותר לסכומי המס, בשונה מסכומי הכנסה ברוטו, כך שפטונציאלי הנזק גבוהה, וזאת מבלתי למעט מהעובדת שהעבירה עוסקת בהכנסה ולא בהכנסה חייבות או במס. בכל הנוגע לכיספי הניכוי במקור, אני מפנה להערכתו לעיל בדבר השימושים רשאית רשות המיסים לעשות בכספיים, כשאלת השימוש בפועל באופןם כספים שלא הווערו לרשות המיסים היא תיאורטיבית, וממילא חורגת את מגדרות ההליך הפלילי. אשר לכיספי העיקרי קופל הוא נועד לכנות חבות עבר במסגרת הליכי גבייה. אינני מקבלת את טענתה להגנה לפיה מבחינתו הסובייקטיבית של קופל הוא לא ראה בנסיבות כאלה הגורמים להתחמקות ממש אלא רק לדחיתת תשלום. אין לנתקן זה ذכר בכתב האישום בו הודה קופל והורשע, ולאחר הרקע שפורט, סרבנות המס והליך הגביה, המסקנה המתבקשת היא הפוכה. לפיכך, מדובר בנזק בדרגה גבוהה של חומרה.

מבחן עופרי, המניח לביצוע המעשים מבוסס על שיקולים של שותפות עסקית עם קופל, שגרמו לו להעמיד את חברת בר או, הנהנית מפטור מניכוי במקור, לקידום ענייני קופל ורב או וענינו הסוכנים בכללותם במסגרת הקשר המתמשך עם הפניקס. בהקשר זה, יש משמעות לחובת עופרי במערכותיו בשלבים השונים של קידום מעשי העבירה, מעורבותם כלפיים בלבד. בכל הנוגע לאבחנה בין עופרי לkopel מבחינת המניעים, אני מפנה לאמור לעיל בעניינו של קופל.

לענין מעמדו של עופרי וחלקו במעשים, אני מפנה לעיל בעניינו של קופל. מבלתי למעט מהפער הבירור בין קופל לעופרי, וכן העובדה שלא ייחסו לו מעשי חזוף וקבלת הכספיים במרמה בנסיבות מחמיות והוא הורשע בסוג עבירה אחד ולא בסוגן עבירות מס, יש משמעות לחובת עופרי במערכותיו בשלבים השונים של קידום מעשי העבירה, מעורבותם שהתבטאה בחתימה על מסמכים ובמתן אישוריהם, כמו גם בקבלת הכספיים מהפניקס, הוצאת חשבון על מלאו הסכם מצד בר או, קבלת חשבונות על מחציתו מרבית או ואו ק. מי והעבירת כל הכספיים לkopel ולחברות האמורות, כמשמעותו זו היא שאפשרה את הגשת התוכנית הפלילית במלואה. התנהלות זו בכללותה משקפת את פעולות המרמה שביצעו עופרי ובר או כדי לקדם את התכליות של המנעות ממש. אשר לטענה שמעשו של עופרי מתמצאים בפעולות בהקשר של דחיתת העברת המס, אני מתקבל טענה זו, והעובדות בהן הודה והורשע עופרי מבסיסות מרמה כוללת, כפי שכבר פורט לעיל. כמו כן, כפי שכבר ציין אין מדובר למי שהורשע בעבירות סיוע, וגם בענין זה אני רואה צורך לחזור על דברים שנאמרו. מבלתי למעט מכל אלה, אני חוזרת ומפנה לעניין מעמדו של עופרי לכך שלא הוא היה בעל האינטרס הכספי הישיר והנהנה היישר מהמעשים, ולא הוא היה הגורם המוביל והיזם ביצועם. לעניין היחס בין עופרי לבין נאשמי הפניקס, אני מפנה לדבריו לעיל בהקשרו של קופל, שנכונים בשינויים המחויבים גם ביחס לעופרי, כigham בעניינו של עופרי, לא ניתן להשוו את מידת המעורבות של עופרי כבעל אחריות ישירה ומבצע עיקרי, למידת האחריות של נאשמי הפניקס בהתאם לכתב האישום המתוקן.

לענין הנזק, האחריות הראשונה לנזק מוטלת על מי שגרם לחסרון כספים לקופה הציבורית וננהנה מקבלת הכספיים לידי, גם שיש משמעות לכך שעופרי ובר או או אפשרו את היוזמות הנזק. עיר, כי רשות המיסים לא ראתה בעופרי כאחראי להסרת מחדל ודברים אלה נאמרים בפרק זה בהקשרו של אחריות עופרי לנזק.

כעולה מן המקובץ, בהתחשב בעוצמת הפגיעה בערכיהם המוגנים, ובוחמראת המעשים בנסיבותיהם, מתחם הענישה בעניינו של קופל נע מ - 26 ועד 50 חודשים מאסר.

מתחם הענישה בעניינו של עופרי נע מ - 14 ועד 30 חודשים מאסר. עיר שאלמלא עמדת המאשימה במתחם הענישה שהוצאה, היה הרף העליון גבוה יותר במידה מה, אך לאור עמדתה לא אחמיר מעבר לעמדה זו.

לענין מתחם הכנס בהקשרו של קופל, מדובר בנסיבות שנעו מטעמים של בצע כסף, כדאיות כלכלית, ורצו שכאספים לא יגיעו לרשות המיסים, והם מחיבים ענישה כספית משמעותית שתפקידו את הכספיות ביצוע מעשים אלה. כאמור, לצד שיקולים אלה, נדרש ביהם"ש לבחון כבר בעת קביעת מתחם הכנס את שיקולי יכולת של הנואם, שבהליך שלפני, לא הוציא קופלי הכספי המתיחסות מיוחדת בקביעת המתחם. ההגנה אמונה טענה לנזק כלכלי, אלא שהוציא תלוש שכר בגובה 28,000 ₪ ברכוטו (נע/4) והתקבות עם הבנק שאין בה כדי ללמד על מצב דוחק של קופל (נע/3), וגם ההודעה על זימון לשימושו לגבי רישיון סוכן הביטוח (נע/2), כסוקופל טוען שככל אינו עוסק בסוכן ביטוח וכשלא מוצגת החלטה סופית, אינה מלמדת על קשיי פרנסת. בנסיבות אלה נع מתחם הכנס בעניינו של קופל בין 175,000 - 350,000 ₪. זאת לצד התcheinות נכבדת להמנע מעבירה.

בעניינו של עופרי יבשו הצדדים הסכמה במסגרת הסדר הטיעון, לפיו ההגנה טען לכנס בסך 100,000 ₪ והמאשימה לכנס בסך 300,000 ₪, אך שהלכה למעשה הסכימו הצדדים הצדדים על טווח הכנס, לא נדרש למתחם הכנס ואין צורך לקבוע מתחם קנס. בהתחשב ביתר מרכיבי הסדר הטיעון מדובר בטווח קנס שהוא סביר וראוי לכבוד. הסדר הטיעון לא כולל התcheinות להמנע מעבירה, ולאור סבירותו הכללית, אכبدو, ולא אחיב את עופרי בחתיימה על התcheinות.

שיעור ענישה המשותפים לקופל ועופרי בתוך המתחמים

ראשית, קופל ועופרי הודיעו במילוים להם וביענו חרטה.

בשל השלב המתקדם של ההליך, לאחר שנשמעו כל העדים, עבר הגשת סיכון המאשימה, אין בהודיה משום חסוך זמן שיפוטי ניכר, אם כי נחסר הצורך בכתב הכרעת דין בתיק מורכב ועב כרס, ואין מדובר בעניין של מה בכאן. עיר שמקובלת עלי טענת ההגנה כי חלק לא מבוטל מן העדים המהותיים בפרשת התביעה נגעו לנאשמי הפניקס, אך שאורר ההלך שהתנהל היה קשור לא מעט לנאשמי הפניקס.

לענין לקיחת האחריות על המעשים והבעת החרטה, הרי שבתיקים כלכליים, ובעיקר בתיקי מס, ערכה של חרטה מילולית, שאינה מלאה בחרטה בהתנגדות בדרך של הסרת המחדל, הוא בדרך כלל מועט מאד. בהליך שלפני, לקיחת האחריות והבעת החרטה הושמעו בפניי לאחר שכספי המחדל הושבו לציבור, ואין לרשות המיסים עוד טענות בעניין זה. עם זאת, הסרת המחדל היא תולדה של הליכים משפטיים שהזומה להם מקורה ברשות המיסים, והכספיים הגיעו בעיקר מחלוקת הפירוק של רב או, לאחר שגובש הסכם פשרה כולל והסדר כולל של החובות (נע/1). ההלכות לפניהן הסרת מחדל שאינה רצונית, והיא תולדה של הליכים משפטיים מצד הרשות, אינה מצדיקה התcheinות לקולא בנאים כמו שהסיר מחדל (ע"פ 5782/12 גלים נ' מדינת ישראל), מוכرات. מבלי למעט מהלכות אלה, יש הצדקה להתחשב במידה תחומה בעובדה שקובל לא התנגד בסופו של דבר להליכים, אלא היה חלק מהסכם פשרה, וכן בעובדה שמומש נכס אישי שלו, גם הוא הוחזק במסגרת הליכים משפטיים. בהקשרו של עופרי כולל לא התבקשה על ידי הרשות פعلاה מצדיו להסרת מחדל, ומקובלת עלי הערת סנגנוןו שנתנן זה לא אמרו לפעול לחובתו אלא להיפך. כעולה מ

המקובץ, יש משמעותות לקובלא לחרטה, אם כי אין לייחס לה משקל מכריע (ענין לחיאני להלו).

שנייה, לענין חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, המאשימה פירטה את לוח הזמנים מרוגע גילוי העבירות שהסוו בתוכום בתוך הפעולות הכלולות והיו קשות לגילוי ועד להגשת כתב האישום, ואני סבורה כי בנסיבות העניין התנהלות רשותות החקירה והتبיעה הייתה איטית או בשינוי. לאחר הגשת כתב האישום תבעה שמיעת הראות עשרות ימי דינום מלאים. לפיכך, אין מקום להקללה בענישה המבוססת על טענות שינויו, וספק אם ההגנה טענה לשינוי. מבלתי למעט מן האמור, יש משמעותות לעובדה שמאז ביצוע המעשים חלפו בין 8 - 10 שנים, בעיקר בהיבט של הצורך בהרtauה, ואין ספק שמחינתה קופל וופרי מדובר בשנים שבהן נאלצו להתמודד עם ההליך הפלילי על כל המשתמע ממנו, והדבר הסב להם קושי.

שלישית, לענין ההרtauה האישית והציבורית, מקובלות עלי עמדת המאשימה כי לאור מאפייני החומרה, מצדיקים המעשים החמורה מבחינת מיקום הנאים בתחום הענישה כדי להרטיע עבריין פוטנציאלים, ואני מקבלת את הטענה כי מדובר בסיטואציה יהודית או ספציפית שאין חשש שתchezור על עצמה, שכן הדגש במעשים הוא ביחס לתוכנית המרמה בכללותה. עם זאת, הזמן שחלף הנע בין 8 - 10 שנים מביצוע המעשים מקרה במידה הצור בחרמה לצורר הרtauת הרבים. בנוסף, כפי שציינתי לעיל, את ההיבטים המחייבים ביותר ראויים בכתב האישום המקורי במעטובות הפניקס ונאשמי הפניקס בחבירתם ביחד עם הסוכנים, וב██ שחברות ציבוריות ירתמו עם אחרים לביצוע פעילות פלילתית בתחום עבריין המס, תוך הפרת האמון שניתן בהן, על כל ההשלכות הקשות של התנהלות כזו, החורגות מעצם הפגיעה בkopha הציבורית. לאחר תיקון כתב האישום בעניןנאשמי הפניקס, ולאור התוצאה העונשית של ההליך בעניינים, דומה בעניין שחויבות החמורה בענישה לשם הרtauת הרבים מתמתנתה בנסיבות האמורות. לענין הרtauת היחיד, יש משמעותות ללקיחת האחריות והבעת החרטה במיתון הצורך בהרtauה אישית. בנוסף, מבחינת קופל יש משמעות מסוימת להעדר העבר הפלילי, מבחינת עצמת הצורך בהרtauה לשם הרtauה אישית.

רביעית, בניגוד לעמדת המאשימה אני סבורה כי מבחינת מיקום עונשם של קופל וופרי בתחום המתחמים, יש להסדר הטיעון עם נאשמי הפניקס השפעה לא מבוטלת לקובלא על מיקום הנאים בתחום המתחמים. פרקיום קודמים עמדתי על חלקם של נאשמי הפניקס בכתב האישום במתכונתו המקורית, ועל השני המשמעותי בעניינים במסגרת הסדר הטיעון בעניינים, שבטעוי הופיע בין נאשמי הפניקס לבין הסוכנים מבחינת מעמדם, תפוקידם, חלקם במשדי העבירה ומידת אשםם, הוא ממשמעותי. עם זאת, כפי שהובהר בפרקיהם הקודמים וכן בגין הדין בעניןנאשמי הפניקס, גם במתכונת המוצומצמת יש חומרה בתנהלות הכלולות של חברה ציבורית, בעלת אינטרסים כספיים ביחסה עם הסוכנים, אשר מושפעת בנסיבות ידיעות לרשות המיסים ללא הצדק סביר ואי נכי מס במקור, וביחס לנאשמי הפניקס בשער ודם, יש משמעותות לכך שלא ננקטו כל אמצעי זהירות המוצופים מנהלים במעמדם. בנסיבות אלה, מצמצאה המאשימה להסתפק ביחס לנאשמי הפניקס בעונשים כספיים לצד של"צ ועניינה מותנית, תוך הטלת סנקציה כספית ניכרת מכך על הפניקס, לא ניתן להtauל מדרגת הענישה הנמוכה ביחס לנאים בשער ודם שהוסכמה בין הצדדים ואושרה על ידי ביהם". לאור כל המקובץ, גם שאיں בכל המהלך הקשור לנאשמי הפניקס כדי להשפיע ממשמעותית על מתחמי הענישה שנקבעו בענין קופל וופרי כמפורט לעיל, יש הצדקה, גם בהתחשב בכל ההבדלים בין הסוכנים לבין נאשמי הפניקס, שתהיה לענישה המקרה מכך לפי נאשמי הפניקס, השפעה והשלכה ממתנתה במידה לא מבוטלת על מיקום קופל וופרי בתחום מתחמי הענישה.

שיקולי עונישה בעניינו של קופל

כפי שצוין קופל נעדיר עבר פלילי. עם זאת, לאור משך המעשים ואופיים לא ניתן להתייחס למשים כאלו מעידה חד פעמיות.

ביתר מישורי החיימ התגלתה דמותו החיובית של קופל ותרומתו לחברה, הכל כמפורט בראיות ההגנה. עדיה הגנה שהעידו תיארו באופן מקיים את עשייתו הציבורית של קופל במשך שנים ארוכות בתחום הספורט ואת התנדבותו לקדם יעדים חברתיים בעלי חשיבות, ותרומתו לחברה ראוייה לשבח. לעניין המשקל שיש לייחס לנסיבה זו, אני מפנה לדברי בהםמ"ש המוחז בערעור המדינה בעניין לחיאני:

"בשרה התחתונה, פעילותו הרואה לשבח של המשיב צריכה להיליך בחשבון, אולם אינה יכולה להכתיב את האמרה הנורומטטיבית הגלומה בעונישה" (עפ"ג 14-11-34767 מדינת ישראל נ' לחיאני).

אותה גישה הובעה גם בביבהמ"ש העליון:

"... נראה כי העונש אשר הוטל על המבוקש בבית משפט השלום אכן הקל עמו יתר על המידה, כמות שסביר בית המשפט המוחז, תוך שהעניק משקל יתר לעדויות האופי הרבות אשר נשמעו בשבתו, ובעיקר - להבעת החרצה מצידו" (רע"פ 3292/15 לחיאני נ' מדינת ישראל).

לפיכך, נזקפת לזכותו של קופל תרומתו החברתית, אך אין בכך כדי להוות נסיבה מכורעת לקלוא, בעיקר בתיקי מס בהם מעשי העבירה פוגעים במישרין בקופה הציבורית ובמשמעות המדינה.

קופל הוא דמות ציבורית, והוא תiar את הנזק שגרם ההליך הפלילי שהסתומים בהרשעה לടמייתו הציבורית ואת הפרטום בתקשורות בהקשר זה. לא הוצגו ראיות לפגיעה בלית מידתית או התנהלות לא הוגנת מצד התקשות, ולענין הפגעה בתדמית יש לקחת בחשבון שתמ"ש העבירה ביצע קופל בהיותו פעיל מבחינה ציבורית בתחום הספורט.

אני לוקחת בחשבון את הנسبות האישיות והמשפחתיות כפי שיפורטו בפניי בעדויות לידי הבוגרים, במסמך בקשר לקשיטים עמים מתודדים לידי הקטינאים בני 10 ו- 11 עקב האפשרות שאביהם ישלח לכלא (נע/5) ובדברי קופל עצמו. אני לוקחת בחשבון גם את גילו של קופל באמצעות השוואות השישים לחיו. יש בעונש שיטול על קופל כדי לפגוע בקופל ובבני משפחתו, אם כי את כל הנسبות הללו יכול היה להביא בחשבון בעת ביצוע המעשים.

לענין המצב הכלכלי, קופל תיאר מצב דוחוק בשל ההליך הפלילי, אך כפי שציינתי בעת קביעת מתחם הקנס, לא הוצגו אסמכתאות לפגעה כלכלית ממשית. מובן, עם זאת, כי רצוי עונש מאסר ממושך יכbrid מבחינה כלכלית על קופל ומשפחותו.

שיקולי עונישה בעניינו של עופרי

עמוד 18

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

לחובת עופרי הרשעה קודמת מנתה 2012 בעבירות מס רלבנטיות, בגין ריצה עונש מאסר בעבודות שירות במשך 6 חודשים. הרשות זו היא בגין מעשים שבוצעו בחופף לעבירות נושא תיק זה. אין מדובר, אם כך, למי שמעורבותו במעשהיהם. עבירה בתחום עבריות המס, היא מעורבות יחידה וחירגה, וברור שלא ניתן להתייחס לכך כאל מעידה חד פעמיות.

מכתבם הערכה שהוגשו ומדובר עופרי עלתה דמותו החביבת של עופרי אשר הרבה תרומות לחברה ולפעול למען הציבור במסגרות שונות (נע/12). מדובר במילואים נכה של משרד הבטחון לאחר שנפגע בשירותו הצבאי (נע/7), אשר המשיך בשירות מילואים שונים רבים.

סיכון

כעולה מן המקבץ, בוחינת השיקולים והנסיבות בתוך מתחם הענישה בעניינו של קופל, בהתחשב בנסיבות החומרה והצורך בהרעתה, ומן העבר השני בעונשים שנגזרו על נאשמי הפניקס, ביחד עם לקיחת האחריות והבעת החרטה, העדר העבר והתרומה המשמעותית לחברה, מביאה למסקנה כי יש למקם את קופל בחלק האמצעי הנוטה כלפי מטה של מתחם הענישה. באשר לעופרי, אלמלא עמדת המאשימה הייתה ממקמת אותו באותו מקום דומה לkopel, מעט נמוך יותר, בתוך המתחם שנקבע בעניינו, שהוא צמוד מתחם נמוך משמעותית, וזאת בהתחשב בנסיבות הזכות שפורטו לעיל ומנגד במשמעות שאני מיחסת לביצוע עבירות רלבנטיות נוספת בגין הורשע באותו תקופה. עם זאת, עמדת המאשימה במסגרת הסדר הטיעון בעניינו כללה הצגת מתחם ענישה ועונש בחלק התיכון של המתחם, ומכוון שלא קיימים טעמים המצדיקים החמרה מעבר לעמדה זו, יהא מיקומו של עופרי, כפי שעתה הלכה למעשה המאשימה, בחלק התיכון של המתחם. למען הסר ספק, אין להשקפות בהסכם העונשיות בהקשרו של עופרי, הסכומות שלא התגבשו בעניין קופל, כדי לחיב את מיקומו של קופל אף הוא בחלק התיכון של מתחם הענישה, הן מושם שהפער במיקום שני הנאים בתוך מתחמי הענישה של כל אחד מהם אינו גדול, הן מושם שנטיסותיהם האישיות כמפורט לעיל שונות, והן מושם שבפסקה הוכחה האפשרות לפער בין מיקום נאים בתוך מתחמים /או בין עונשים שונים לנאים בתאות הליר, מקום שהפער הוא תולדה של הסדרי טיעון והסכומות עונשיות עם חלק מהנאשמים, והפערים הם סבירים.

לענין הכנסות, יש מקום לכנסות בחלוקת האמצעי הגבוה של המתחם ביחס לקופל ובממוצע הטווח המוסכם בענין
עמוד 19

עופרי. לעניין קנסות כלפי רב אור ובר אור, שתי החברות מזוהות באופן מלא עם בעלייהן, הן אין פעילות באופן מהותי במשך תקופה ארוכה (נע/13), ויש בהקשרו הילוי פירוק (נע/15), וגם אם הייתה פעילות כספית של סיום התחרבותות בטור החברות או מי מהן (נע/14), הגעתו למסקנה כי אין הצדקה להטיל עליהם קנסות מעבר לקנס סמלי.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאים את העונשים כדלקמן:

על הנאם קופל:

1. מאסר בפועל לתקופה של 36 חודשים.

הנאם יתייצב ביום 4.6.17 שעה 08:00 בבית המעצר ניצן או על-פי החלטת שב"ס, כשבישותו תעוזת זהות או דרכון. על הנאם לחתם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למינוי מוקדם, עם ענף אבחן ומין של שב"ס, טלפונים: 08-9787336, 08-9787377.

2. מאסר על תנאי למשך 18 חודשים, לתקופה של 3 שנים משחררו והתנאי שהנאם לא יעבור עבירות מס סוג פשע.

3. קנס בסך 275,000 ₪ או עשרה חודשים מאסר תמורה. הקנס ישולם ב- 15 תשלום חודשים, שוים ורציפים, שהראשון בהם ביום 1.5.17. לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון.

4. הנאם יחתום על התcheinבות בסך 200,000 ₪, להימנע במשך שנתיים משחררו מביצוע עבירות מסוג פשע. לא יחתום הנאם, יאסר לתקופה של 180 ימים.

על הנאם עופרי:

1. מאסר בפועל לתקופה של 16 חודשים.

הנאם יתייצב ביום 4.6.17 שעה 08:00 בבית המעצר ניצן או על-פי ההחלטה שב"ס, כשבישותו תעוזת זהות או דרכון. על הנאם לחתם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למינוי מוקדם, עם ענף אבחן ומין של שב"ס, טלפונים: 08-9787336, 08-9787377.

2. מאסר על תנאי למשך 15 חודשים, לתקופה של 3 שנים משחררו והתנאי שהנאם לא יעבור עבירות מס סוג פשע.

3. קנס בסך 200,000 ₪, או שבעה חודשים מאסר תמורה. הקנס ישולם ב- 15 תשלום חודשים, שוים ורציפים, שהראשון בהם ביום 1.5.17. לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון.

על הנאות רב אור ובר אור:

קנס בסך 200 ₪ כל אחת לתשלום עד ליום 1.5.17.

4. ניתן צו כללי לモוצגים, לשיקול דעת המאשינה.

זכות ערעור לביהם"ש המוחזוי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ז ניסן תשע"ז, 23 אפריל 2017, במעמד הצדדים.